

[Jens Thomsen.]

at der ad den Vej kan opnaas en Løn for Arbejdet, saa Tilskud og Medynk fra Skatteyderne kan undværes. Og hvis Landbruget skal være Landbrugsministeren Tak skyldig for det foreliggende Forslag, skal det være, fordi han derigennem animerer Landbruget til det nødvendige Sammenhold, saa det kan tage Sagen i sin egen Haand.

Udenrigsministeren opfordrede Mejeribrugget til at foretage sagkyndig Udregning af Produktionsprisen for Smør og bruge den over for England, naar Handelsdelegationen kom derover. Den danske Nation hæfter for denne Fremgangsmaade, og den er efter min Mening ubetinget rigtig. Landbrugsministeren anerkender altsaa Produktionsprisen som Udgangspunkt, naar det er i hele Nationens Interesse, men han lader haant om den, naar det kun vedrører den indenrigske Prisansættelse, altsaa det Erhverv, hvis Interesser hans høje Embede forpligter ham til at varetage. En saadan Optræden er et af to: enten er den uærlig over for Landets største Kunde, tilmed en venligsindet Nation, der er i en faretruende Situation, eller ogsaa er den en forræderisk Handling mod dansk Landbrug, og jeg vil af Hensyn til Udlandet erkende, at den er det sidste. Danmarks Optræden over for England er fuldt korrekt og rigtig. Jeg begriber saa blot ikke, at en dansk Landbrugsminister paa den Maade kan tillade sig at underminere den danske Handelsdelegation i England ved at mistænkeliggøre den saglige Udregning af Produktionsprisen, for Ministeren kan ikke forlange at blive taget alvorligt i England, naar han herhjemme byder Landbruget en Smørpris paa ca. 1 Kr. under Produktionsprisen.

I Landstinget sammenlignede Landbrugsministeren den engelske Finanspolitik med en Mand, der er i Færd med at springe ud fra 5te Sal. Det er mig ubegribeligt, at en dansk Mand i en højt betroet Stilling, tilmed i en farlig Tid, kan tillade sig at fremsætte en saadan Sammenligning. Han udviser samme Haan mod Englands Finanser, som han stadig væk udviser mod det Landbrug, som han efter sine egne Udtalelser tildeler Fattigdommen. Ministeren talte i Billedsprog og sagde, at man skal ikke binde sig til en Mand, der vil springe ud fra 5te Sal, men ganske bortset fra det farlige ved en saadan Udtalelse er Billedet fuldstændig misvisende. Det danske Samfund er jo bundet til Manden, saa længe vi er henvist til at sælge Hovedparten af vor Eksport i Sterling, og vi kan ikke købe flere Varer

for de hjemførte Sterlingbeløb ved at gaa den Omvej at købe Dollars for Sterling i Stedet for at købe Varer for Sterling, men man kan opnaa at berøve Eksport-erhvervene deres Indtægter og forære dem til andre Erhverv. Og det er det, man gør med fuldt Overlæg.

Landbrugets Tab ved den ændrede Kronepolitik er opgjort til 12—13 Mill. Kr. før Udligningsforslagets Gennemførelse. Dette Beløb fik de forholdsvis faa Importører i Ekstrafortjeneste, som i samme Tid brugte Sterling til Betaling af købte Varer. Disse Importører havde købt Varerne efter 22,40 for et Pund Sterling, og de solgte Varerne efter samme Kalkulation; der skete ingen Prisnedsættelse her i Landet paa Grund af Sterlingfaldet. Ja, de faa Importører fik ikke alene Ekstrafortjenesten paa de 12—13 Mill. Kr., som Landbruget tabte. De fik jo ogsaa Nationalbankens daværende Valutabeholdning overladt til Spotpriser, og det betød maaske større Beløb end de 12—13 Mill. Kr., som Landbruget tabte.

Hvad enten vi bruger Dollar til Vareindkøb eller ej, kan vi i Virkeligheden kun betale Varer med Varer. Jeg skal nævne et enkelt Eksempel fra det daglige Liv, der viser Landbrugets Stilling nu i Forhold til den Tid, da vi havde den frie Prisdannelse. Før 1914 kostede en Selvbinder 600 Kr. eller 272 kg Smør. Nu koster den Binder 1 785 Kr. eller 777 kg Smør. Staten sælger vore Varer gennem Handelsaftaler, og Landbruget tvinges derigennem til at sælge billigt og købe dyrt. Derfor ser vi ogsaa, at Landbruget har et Udgiftspristal paa 190, men et Indtægtspristal paa ca. 145.

Kunde Landbruget faa frie Afsætningsforhold og fri Valutahandel, behøvede vi ingen Landbrugsordninger. Det er muligt, at dette af Neutralitetshensyn ikke kan gennemføres i Øjeblikket, men Neutralitetsomkostningerne kan ikke bæres af et enkelt Erhverv. De maa bæres af hele Samfundet. Derfor har Regeringen Pligt til at gennemføre saadanne Priser, at Landbruget kan opnaa en Løn for Arbejdet. Det er vi vist alle sammen enige om, at det betinger det foreliggende Lovforslag ikke. Landbrugsministeren udtalte ved Forelæggelsen, at han af Hensyn til Forbruget ikke turde gaa med til en Smørpris paa 3 Kr. straks. Ja, men hvorfor vil Ministeren ikke sikre Forbruget af Smør, som man sikrer Forbruget af andre danske Produkter?

Det er en urimelig og landsskadelig Konkurrence, der af den sundhedsfarlige